

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones magistri Nicolai deniise sacre pagine
professoris**

Sermones Estiuales De Tempore

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Ser[mo] iii.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30616

Dñica. XXI. post Trini.

cem erimus: et a deo misericordiam sequimur, accipe poteris exemplū.
Sunt autē in illis verbis tria notanda.

Primū apostoli oīo. Hoc oīo ut tē.
Secondū orōnis ratio. verē.

Tertiū rōnis conclusio. ut s. sin. tē.

Eccl̄. i. Lop. xvij. Oīa vestra in chari-

rate siant. De scđo Ro. xij. Prober̄ q̄ sit

voluntas dei bona tē. De tertio Eccl̄. xviij.

Ante iudicium para iusticiā.

Honne tē.

Primus articulus. Quere questionē

vb̄ supra.

Secondū arti. In p̄ced. tē.

In isto vi-

Eccl̄. i. de benignitate diuine misera-

tiois: cū dī: Et cū cepisset rōes poneret.

Ubi tria nobis inlinuant̄ cō-

sideranda.

Primo severitas iusticie

Secondo humilitas penitētie.

Tertiio benignitas clemētie.

Primo tē. cū dī: Et cū cepisset rōem poi-

nere. i. Sc̄i ignōm discurtere. In q̄ exami-

natioē iā nō sum: s̄z postmodū dada erit

snia fm̄ merita. Oblatus est ei vn̄ q̄ deh-

bebat decimilia talēta. i. obligat̄ ad ma-

gnā penā ppter multa p̄tā. Lū autē nō ha-

beret vn̄ rōderet. i. cū ex se nō posset sati-

facerē aūsūr̄ eū dī vñūdari et vxore t̄ fi-

lios t̄ oīa q̄ h̄ebat: t̄ recidi. Tūc debitum

p̄tē reddid̄ cū p̄ eo pene p̄cū solut̄. Aug.

de q̄st̄. evāge. Per hoc signat̄ trāsgressorē

decalogī p̄ cupiditate t̄ p̄uis opib⁹ tanq̄

vroxē t̄ filiis penas soluere debuisse: qd̄ ē

p̄cū ei. Preciū em̄ venditi est supplicium

dānati. **S**econdo hūilitas pñie. cū dī: Pro-

cidens autē seru⁹ ille. i. p̄tōr̄ p̄ pniam t̄ būi

litatē q̄ p̄us ptra dñm q̄i collū erexerat ro-

gabat cū dī. Patientiā habe in meritorib⁹

do spaciū pñie: t̄ oīa reddā tibi: op̄a bona

faciēdo t̄ me emēcando. Remigij⁹. His

p̄b̄is hūilitatio t̄ satisfactio p̄tōris oñdit̄.

Tertiio suauitas clemētie: cū dī. Misericō-

rūs autē dñs seruit̄ illi⁹ dī. ei. Et de. dī. ei.

Remigij⁹. Larga dei benignitas et clemē-

tia erga p̄tōres quersos: qm̄ s̄p̄ parar̄ ē

p̄tō dimittere. Ebr̄. Vide diuini amo-

ris supabundantia. Perit seru⁹ soli⁹ t̄ p̄is

dilatōez. ip̄e autē dedit dimissōez. Esole-

bat autē t̄ a principio dare: s̄z nolebat solum

lū esse donū: sed t̄ supplicatiōis illi⁹ vt nō

incoronat̄ abscedat. De h̄e dei mia vi-

dere potes ampliora s. dñica. iij. vbi etiāz

Tertius ar. Aud. tē. Vide ne hac

amia p̄uem̄ ppter vñam negligētiā.

Educite qd̄ dī lex. L. de rebus credit̄. Et iu-

reūrādo. l. S. Absurdū ē aliquē redi-

De p̄mo. j. Lop. xvij. Oīa vestra in chari-

read illō qd̄ sel̄ mūciādū ee putavit. Etia-

rate siant. De scđo Ro. xij. Prober̄ q̄ sit atēcē q̄ diuine mie vidēf renūciare q̄ negli-

volitas dei bona tē. De tertio Eccl̄. xviij.

gūt penitēdo ad eā postulandā recurrere.

Ante iudicium para iusticiā.

Ecclesia. tē. Et decretal. de p̄ilegij⁹. c. accedētib⁹.

dt: q̄ si p̄ilegiū def̄ alicui: t̄ ille faciat at-

ctū. T̄riū p̄ilegio: p̄ilegiū meref amitte-

re. Dagnū certe p̄ilegiū si penitētes mi-

sericordiā postulam⁹; miaz t̄ grāz recipie-

mus. Hinc autē p̄ilegio T̄riū faciūt q̄ pe-/-

nītere negligūt. H̄ aut c. Ex tua p̄. de p̄i-

legis. P̄ilegiū meref amittere q̄ sibi p̄

missa abutit p̄tā. Et h̄ est h̄ eos q̄ dicūt

q̄ mō se nō possent co-rigere ppter inūcū-

tez tē. Pone casum de eo q̄ renūciavit sel̄

corā iudice dñe aitq̄: t̄ deinde venit yo-

les adhuc h̄ē parte suam tē. Expone tē.

ntando illō Heb. ii. Quō nos effugieb-

raus si tantā neglexerim⁹ salutē.

Dñica. xij. post Trinita. Ser. iij.

Dñime de

scēde tē. Repleti fructu iū-

sticie p̄ iēsum ch̄m in lau-

dem et gl̄iam dei Phil. i. Si tales fueri-

m̄is: misericordiam p̄seqm̄ur. In illis autē ver-

bis tria sunt notanda.

Primū bono p̄ fructuosa p̄dictio. Reple-

ti fructu iusticie. **S**econdū fructu gratiā

os p̄ductio. Pe. iēsum ch̄m. **T**ertiuz

fructuosi bois virtuosa intēto. In laudē

et gl̄iam dei. **D**e primo Lop. i. In oīe

bono fructificat̄. **D**e scđo Jo. xv. Qui

manet in me t̄ ego in eo hic fert fructū ml̄

tu. **D**e tertio. j. Lop. r. Oīa in gl̄iam dei

facit̄. **S**alutatio.

Honne tē.

Primū ar. Questionē q̄re vbi sup̄:

Lds ar. In p̄ce. tē. In isto dicēdū ē

de tertio p̄posito. s. dñcītate n̄re imitatois

q̄i vīz nob̄ ēncariū dñz imitari ī miserā-

do. Lop. vj. Estote misericordes sīc t̄ p̄ vī-

ce. mis. ē. Et h̄ oñdit̄ cū dī. Egress⁹ aut̄ ser-

ens illē tē. Ubi sunt tria notanda.

Primo servilis neq̄cie crudelitas.

Secondo diuine iusticie severitas.

Tertiio faciēde mie necessitas.

Primo igit̄. r̄c. cū d̄r Egressus autē ille a
debito quidā liber sed iniqtatis seru⁹ in/
uenit vnu de cōseruis suis q̄ debat ei ⁊ en/
tū denarios. i. q̄ pax offēderat eū respecti
ue: q̄r offēsa in hoī m̄ Cica est respe/
ctu offense dei ⁊ tenē suffocabat eū artā/
do vic̄ ad vindictā ⁊ p̄ba excusatiōis nō
quidē dicens. Redde qd̄ debes. s. t̄r/
mētū p̄ inūria. Et p̄cidēs rogabat eū d̄/
cēs. Patiaz habe i me ⁊ oia reddā tibi. i.
parat⁹ sum fīm possibilitatē mēa satissim/
cere. Ille autē noluit: s̄z abiit in via cain a
naturali pietate recedendo: ⁊ misit eūz in
carcerē crudelē affligēdo donec redderet
debitū plenarie: ⁊ aīl nutū satissagiendo.
Hic carcer infern⁹ p̄t intelligi. Lenentes
em p̄gim in nos peccāte in carcere mitti/
mus q̄tēs ei⁹ culpe nō indulgem⁹: q̄ntū
em in nobis est dū nō p̄cim⁹ carceri dāna
mus. Chrys. Vide dñi caritatē ⁊ hui⁹ cru/
delitatē. Hic p̄ decē milibus talētis. Ille
autē p̄ centū denarijs: ille 2seru⁹. Hic dñm
rogabat. Et hic qd̄ totale absoluſiōe z ac/
cepit. Ille autē nec solā dilationē quā pere/
bat. Scđo dñe inūstie seueritas. Lūz
d̄r. Glidentes autē cōserui⁹ ei⁹. i. angeli vel
q̄cūq̄ iusti ⁊ tristati sūt valde ⁊ vēnerūt ⁊
narauerūt oia dño q̄ facta fuerat. Remi/
gius. Nō narrare ē cordis dolores in af/
fectu demonstrare. Tū vocauit illū dñs
p̄ inūiam mortis: ⁊ d̄r illi. Serue neq̄: oē
debitū dimisi tibi qm̄ rogasti me. Nōne q̄
op̄ortet. Chrys. Qn̄ qd̄ decē milia ta/
lenta debat nō vocauit eū neq̄: neq̄ ē co/
uiciat⁹ sed misertus: quādo autē 2seru⁹
ingratu⁹ est effec⁹: tūc ei dicif. Serue ne
q̄. r̄c. Remigi⁹. Nullū r̄nsun legif seru⁹
ille dño dedisse. In q̄ demonstraſ q̄ i die
iudicij ⁊ statim post hāc vitā ō argumen/
tu excusatiōis cessabif. Seq̄. Et iratus
dñs nō p̄ affectū s̄z q̄ effectus silitudinem
tradidit eum tortorib⁹. i. demonibus quo
ad usq̄ redderet vniuersitū debitu. Chrys.
Nō simplē dicit tradidit eū s̄z iratus: qd̄
non poluit qm̄ iussit eū vendi. Nō em hoc
erat ire sed magis amoris ad correctionē
nūc autē hec sententia est supplicij. Remi/
gius. Quousq; bi ponit p̄ infinito. Et est sen/
sus. Semp soluer ⁊ nuq̄ p̄soluer. Chrys.
Per hoc ostendit⁹ q̄ p̄tinue. i. eternaliter
punieret neq̄ reddet aliquā. Tertio tan⁹

gitur mie faciēde necessit̄ es. cū d̄r. Sic et
z pat me⁹ celestis faciet vo. si nō remi. v.
fratrib⁹ suis de cor. v̄ris. Hiero. Formi/
colosa snia. Si qua fr̄i nō dimitram⁹ ma/
gna nobis a d̄o nō dimitten⁹. Jo autem
addidit: de cordi. v̄fis. vt oēm simulatōe⁹
ficti pacis auerteret. Grego. Ubi nō fue/
rit charitatis p̄seuerātia: nulla ē sufficiēs
pnia. Chrys. Audiamus immiseritides
z crudeles qm̄ nō alijs sumus. crudeles s̄z
nobis metiplis. O q̄ grauis eo⁹ pueris/
tas q̄ sibi factas inūrias nō lunt dimitte/
re. Tales em nō sunt veri ch̄iani. Inūgi/
tur em̄ christian⁹ in baptismo ad dēsignā
dū q̄ debet h̄r̄ cor piū. Tales sunt iudei
dure ceruicis ⁊ incircuicis cordib⁹: vt h̄r̄
Act. vii. Golunt oculū p̄ oculo: dentē p̄
dente. Lui. xxiiij. Tales sūt sicut holofer/
nes gentilis: de q̄ h̄etur Judith. iii. q̄ fero/
ciatem qm̄i ei⁹ mitigare nō poterant.
Ite sūt similes diabolo: de q̄ d̄t Greg. q̄
nullo p̄t placari obsequio. O q̄ insensati
q̄ sic vindicari cupiunt. Nam vt d̄t Señ.
Honestū ⁊ magnū vīndicē gen⁹ est igno/
scere. Et itep. Inūriaz remedī est obli/
vio. Creplū de alexandro magno legit
Dū em̄ offendis a quodā nullatell⁹ ire ce/
dere vellit: ait ei magister su⁹ aristoteles
Nobilissimū adhuc tibi documētū trade/
re possum o alexander. Quo dicēte Pr̄/
sto sum audire. Vide Aристo. Quis ē qui re/
gna superavit. Nōne cor tuū ⁊ potentia:
S̄z maiorē hodie vīctoriā adq̄ris si anū
mū xp̄iū viceris. Si autē neglegeris: alii
vīcorē habebis. Ad q̄ p̄ba placatus est.
Vñ Prover. xvij. Qui dñat anio: fortior
est expugnatore v̄biū. Sic legif de iulio
celare: q̄ nullius solebat obliuici nisi inū/
riaz. Scribit̄ etiā naturales leonē parce/
p̄stratis: nec regem apū aculeum habere.
Sed heu heu: sunt qdā discurientes cul/
pas offendentū difficultatē in remittēdo
prēdentes: mō q̄ magne sunt offendē: mō
q̄ multotiens 2missē ⁊ m̄torties remisse.
Nō sic facit d̄s: imo magna remittit. Jo
hel. q̄. Prestabilis sup malicia. Multa ē
dimittit. Isa. lv. Multus est ad ignosēc⁹
dū. Et multotiens. Matth. xvij. Nō dī/
co tibi: v̄sc̄ septies s̄z v̄sc̄ septuagies ieh
t̄. Tertius ar. Aud. r̄c. Vide. Opties.
Ctene p̄tra misēdiam agatis ⁊ sic dei

Dñica. xxiii. post Trinitatis

miseriam amittat. Nā ut habet. ff. de pe
nis. l. vi. Unusq; p̄uandus ē eo q̄ quod
agit. Et. xvij. q. iij. Sicut antiquis. Qui
inuria facit ecclie: p̄uaxi d̄z cōm̄mons.
Ipsius. Certe est autē q̄ iriūriā facit ecclie
sie q̄ facit q̄ charitatē misericordia. Per cha
ritatē em̄ q̄ s̄istit unitas ecclie. Audite. Nō
ne nimis fatu⁹ est q̄ destruit pōtē q̄ quem
bz n̄ecessario transire aut in flumine pire.
Glide ḡ ne frangatis misericordia ponse. Et
none stultissimū diceretis eū cui rex dice
rit Relaxa debiti tuo decē denarios et
dabo tibi mille florenos: alias te p̄petuo
carceri recludā: si ille relaxare decē nolunt.
Expone et applica notando illud. Eccl.
xxvij. In boiez sibi simile nō bz misericordia
et deprecat p̄ peccatis fuit: quasi q̄. hoc
frustra facit.

Dñica. xxiiij. post trini.
Sermo p̄mus.

B Eddite que

Rsūt cesarii cesari et q̄ sunt dei
deo. Matth. xxij. Imitato
res mei estote et obseruate eos q̄ ita am
bulant: sicut habetis formā nostrā. Phil.
ij. Si bñ capiātur p̄ba p̄posita magni sūt
pōderi. Si em̄ cesarii. i. diaboli esti: redi
gemini cesari et. Prop̄ qđ paulus q̄ dei
erat et oēs r̄les esse cōspicbat scribebat ad
philippenses: eos et oēs alios exhortans
ad sui imitationē dīcēs. Imitatores mei
estote et. Ubi tria facit.

D̄ primo ponit sc̄ē imitatiois exhorta
tionē: cū dī Imitatores mei estote.

S̄c̄do exhortatiois ampliationē: et ob
seruate eos qui ita ambulant.

Tertio ampliationis specificationē: sic
habetis formā nostrā.

Pro his tribus. j. Lox. xij. Emulamini
charismata meliora. Et nota ibi apli secu
ritatē: charitatē: et sedulitatē. In illis em̄
verbis ostendit se securū esse de fide: do/
ctrina: et opere: ostendit se charitatē habere
ad oēs: et seculū eē ad alienē salutis p̄cu/
rationē. De p̄mo. ij. Tim. j. Scio cui cre
didi et certus sum. et. Hes̄c̄do. ij. Lox. ij
Emulor em̄ vos dei emulatioe. De ter/
tio ibidē. Instatia mea q̄tidiana sollicitu
do oīm̄ ecclesiārū.

Prim⁹ ar. Utrū sint aliq̄ anie reddē
de cesari. i. diabolo: O rō. Oēs aīe
sūt sp̄ius dei. Ezech. xvij. Oēs anie mee
diaboli. Joā. viij. Glos ex patre diabolo
estis. R̄ndet Aug⁹. di. q̄ malī t̄si sint fi
lii dei rōne nature: sūt t̄n ex diabolo et dia
bolo reddendi rōne vīcī et prane affectio
nis. Pro fūdamēto. Ois bonitas sive
nature sive moris est a deo. B̄decus lib.
de q̄solatiōe. Oē honiū gen⁹ simili sur
git ab ortu. Un⁹ em̄ rex p̄ est: un⁹ cuncta
ministrat. Et Gen. ad lu. Nulla sine deo
mēs bñna est. Ex p̄ma auctoritate sati
babeſ q̄ oēs sūt a deo rōne nature et crea
tūris. Ex sc̄do babeſ q̄ oēs boni rōne bo
nitatis sūt ex deo: s̄z ex opposito diccdū est
q̄ oēs malī sūt ex diabolo. Lū ḡfseritur
An sint aliq̄ r̄c. Dic m̄. vr̄ s̄. Ex q̄ p̄clude
q̄ nō satis ē esse ex dō et nature creationē
nisi a deo sim⁹ et virtuosaz affectionē. Nā
tū dixerit sap̄. Sap̄. xj. Ahibil odisti eorū
q̄ fecisti. tamē dicit. ps. Odisti oēs q̄ ope
rāt iniquitate. Audite miseri p̄tōres et p̄
late q̄ hoīredū sit ee in odio dei: lubrīci
et vīi fastores: et cupidi et. o indurati p̄tō
res obſtrūti: et cōdicati. et. Queritis for
san Un̄ sc̄ri pōt q̄ aliq̄ sūt vel nō sūt ex
deo. Audi ip̄m ch̄im. Jo. viij. Qui ex dō
est p̄ba dei audit p̄t̄rea vos nō auditis
q̄ ex deo nō estis. Terribile p̄bū q̄ pha
riseos p̄fidos et simulatorē et eoz similes
et dei p̄bū efficaciter nō audiūt. Et vñ hoc
nisi q̄ p̄siderare negligūt. Figura Le
uitici. xj. Om̄eial qđ nō ruminat repu
baſ imūdū. Sp̄ualr defectus ruminādi
dī defect⁹ p̄siderādi. Illi ḡ q̄ negligūt cō
siderare p̄bū dei diaboli sūt et diabolo gu
bernari et diabolo sūt reddēdi. Figura
j. Reg. xvij. Saul cū audiebat dauid per
curiente citharā nō agitabat a spū malis
gno. Sp̄ualiter p̄tōr maligno spū sedu
ctus cōfortat cū audit verbi dei p̄dicato
rem. Glosa sup̄ illo p̄bo Lāti. Sonet yor
tua in auribus meis. Tunc predicatoris
vox aurib⁹ audiētū sonat viriliter: qñ mi
sericordie dulcedinē ad illā inclamātibus
p̄ponit humiliter: et quādo in peccato ob
liniq̄is cararea minatur supplicia.
Elōs arti. In themate et per rotum
textū euangelicū tria sunt notanda.